

Samuel Rousseau, Chemical House nr. 10, 2009/2010, blisterverpakking en LCD-scherm in aluminiumlijst, 17,5 x 22,5 cm.

Foto Jan van Teeffelen

Het Chemical House van Samuel Rousseau, dat vele kamers telt, is niet om in te wonen. De personen die men er ziet, of eerder dit enige personage dat steeds weer wordt herhaald, rent in het rond. Loopt om zo te zeggen tegen de muren op.

Het basismateriaal van dit kunstwerk bestaat uit lege blisterverpakkingen, waar nog nooit een pil in heeft gezeten, laat staan dat er ooit een uit is gedrukt; kortom het is de gave holle verhevenheid van de verpakking. Dergelijke plastic strips voorzien voor medicijnen hebben diverse zelfde compartimenten geordend in meerdere rijen naast elkaar. In de versie van het Chemical House uit de UMC-collectie gaat het om twee varianten bijeen gebracht: één voor capsules en één voor ronde tabletten. Onder de beide verpakkingen is een LCD-scherm gemonteerd en op het scherm speelt zich non stop een tafereel af: een man loopt in het rond –vele malen naast elkaar herhaald. De montage is zodanig dat de man steeds binnen de grenzen van de plastic opho-

ging blijft zodat het lijkt alsof hij in een soort luchtbel, een soort doorzichtige, bolle ruimte rent. Hoe hij zich ook beweegt, hij blijft erin gevangen.

Is dit visueel aantrekkelijk en – misschien niet zonder enig leedvermaak – geestig, het schouwspel heeft een diepere dimensie: het gaat immers om de omhulsels van medicijnen. Het kunstwerk laat zien dat het dit keer niet de mens is die zich van een geneesmiddel bedient om gezond te worden of zijn pijn te verzachten. Er vindt een omkering plaats, bij afwezigheid van enig medicijn refereert het misschien aan een placebo-effect. Hoe dan ook, hier houden de medicijnen de mens in hun greep; wat deze ook doet, hij ontsnapt er niet meer aan, is er het slachtoffer, de gevangene van. En op spitse maar onontkoombare wijze stelt Samuel Rousseau de vraag hoe we met medicijnen omgaan.

Daan Van Speybroeck